

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 972/2025
03.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Којић, председника већа, Александра Степановића, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавања јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Ервина Бачевца, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару К бр.613/24 од 20.03.2025. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж1 бр.87/25 од 24.04.2025. године, у седници већа одржаној дана 03. септембра 2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Ервина Бачевца, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару К бр.613/24 од 20.03.2025. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж1 бр.87/25 од 24.04.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару К бр.613/24 од 20.03.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела угрожавања јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, за које дело му је применом одредаба чланова 64, 65. и 66. КЗ изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од пет месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да на име паушала и трошкова поступка Основном суду у Новом Пазару и Основном јавном тужилаштву у Новом Пазару плати износе ближе одређене у изреци првостепене пресуде, а оштећена ББ је ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Кж1 бр.87/25 од 24.04.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Ервина Бачевца, а пресуда Основног суда у Новом Пазару К бр.613/24 од 20.03.2025. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Ервин Бачевац, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) и 2) ЗКП, конкретно због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, с тим што из образложења произилази да захтев подноси и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, односно повреде члана 440. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и укине побијане пресуде, а предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, или да преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног као разлог подношења, истиче повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) и став 2. ЗКП, која је општег карактера, а у образложењу захтева не наводи ниједну повреду из члана 485. став 4. ЗКП, због које је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљенима преко бранилаца, већ указује на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП, истицањем да је изрека пресуде нејасна и неразумљива, те противречна разлозима изнетим у образложењу, као и исказима окривљеног и исказима вештака датим у поступку, те њиховим писменим налазима. Истим захтевом указује се и на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање указивањем да су нижестепени судови извршили селективну оцену изведених доказа и полемише се налазом и мишљењем судских вештака у вези са питањем брзине кретања возила окривљеног, уз сопствени закључак да је окривљени осуђен да је извршио предметно кривично дело и поред тога што се из исказа вештака закључује да се оштећена није придржавала прописа о безбедности саобраћаја на путевима, а не окривљени.

Како битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП, те погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреда закона из члана 440. ЗКП, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, не представљају законом прописане разлоге за подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца, то је Врховни суд поднети захтев одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица,с.р.

Председник већа-судија
Гордана Којић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић